

Yaşasın 1. Mayıs, Uluslararası İşçi Bayramı !

İran'ın mücadeleci işçileri, bu 1 Mayısı İran'daki işçi düşmanı yönetimi ve onun parçası olduğu kapitalist sistemi yıkmaya yönelik ocak ayaklanmamızın hemen ertesinde kutlamaktadır. Bu hareketin en önemli müjdecisi yoksul işçilerdi. Eylemlere katılanların ana kitlesini fabrikalarında, atölyelerinde ve sokaklarında giderek artan kapitalist tahribat ve yoksullukla karşı karşıya kalan, bilfiil çalışmakta olan işçiler oluşturmakta, işten çıkartılmış olanlar ve büyük bölümü genç erkekler ve kadınlardan oluşan, yedekteki işsizler ordusu da bileşenleri arasında varolmaktaydı. Büyük bölümü zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeye sahip olmayan bu kitleler, sınıf düşmanlarını ocak günlerinin ateşiyle temellerinden sarstılar. Bu kahramanca mücadelede işçi sınıfı kapitalizmin dizginsiz sömürsü ile, dolayısı ile de korkunç bir yoksullukla karşı karşıya kalan çalışan halk kitlelerini yanlarında müttefik olarak buldular. Ezilen halk kitleleri Ocak günleri boyunca emperyalizmin uşaklarına korku salmakla kaymadı, aynı zamanda islam cumhuriyetinin tiranlık rejimi altında varolan sosyo ekonomik sistemi yıkmaya yönelik mücadeleleriyle bütün bir politik atmosferi de değiştirdiler. Bu olayın, işçi ve emekçi sınıflar için ideal toplum yapısı olan sosyalizme yönelik çok önemli bir adım olması kuşkusuzdur! Bu nedenle devrimci İran işçi sınıfının kutlanması gerekmektedir.

Uluslararası işçi sınıfının bu şerefli günü bize sorunun dünya çapında sömürücü ve barbar kapitalist sisteme karşı durmak olduğunu bir kez daha göstermektedir. İran işçi sınıfının yaşam ve çalışma koşullarına baktığımızda İran'ın bağımlı kapitalist sistemi tarafından yaratılmış olan yapıyı görmekteyiz. İşçi maaşlarının bütünü ile ödenmemesi günümüz İran'ında yaygın bir uygulama olarak karşımıza çıkmaktadır. Kimi durumlarda maaşlar 12 ay süreyle ödenmemektedir. Kimi durumlarda ise işçilerin can güvenlikleri ve hastalık sigortaları yağmalanmakta, kapitalistler işçilerden el koydukları paraları kendi hesaplarına geçirmektedir. İşçilerin maaşlarını tam olarak almaları durumunda bile, asgari ücret, yaşamak için kesinlikle yeterli değildir. Asgari ücretin, devletçe belirlenmiş olan yoksulluk sınırının dörtte birine denk düştüğünü görmek durumu daha iyi kavramak için yeteli olacaktır. Kısaca söylersek; işçi ücretlerinin tam olarak ödenmesi durumunda bile işçi yoksulluğa boğulmak durumundadır.

Bunun sonucu olarak, işçi maaşlarının ödenmemesine karşı verilen mücadele İran'da işçi sınıfı mücadelesinin merkezini oluşturmaktadır. Bu durum, kendisini işçi sınıfının yaşam ve çalışma koşullarını iyileştirmeye yönelik diğer bütün taleplerin bir kenara bırakılmasında göstermektedir. İşçilerin örgütlenmedeki eksiklikleri yönetimdekilerin korkunç baskısı ve örgütlenmeye çalışanların karşılaştıkları hapis, vahşi işkence cezaları bu örgütsüzlüğün ana nedendir. Kapitalistlerin ve temsilcilerinin işçileri açıktan kandırma konusundaki yetenekleri; işçi sınıfına pazarlık etme olanağı bırakmayan dev bir işsizler ordusunun varlığı; kendisini sınırsız bir sömürü, baskı ve tiranlık biçiminde göstermektedir. Ekonomik baskı, günümüzün

emperyalistlerce belirlenen toplumunda işçi sınıfının karşılaştığı sorunlardan sadece bir tanesidir. Yönetimin işçilere karşı dikte ettiği başka politik belalar da elbette ki mevcuttur. İşçiler, özellikle de sınıf bilincine sahip ve mücadeleci işçiler gizli servis ajanları tarafından

hedef gözeterek uygulanan saldırıların hedefi durumundadır. Gizli servis ajanları geceleri işçilerin konutlarını basmakta ve onları tutuklamaktadır. Bu tür baskınların ya da mücadeleci işçilerin çoğunlukla tutuklamayla sonuçlanan bir ifadeye çağırma ile karşılaşmadıkları bir gün geçmemektedir.

Her ne kadar baskı ve tiranlığın yükü işçileri ve diğer toplum kesimlerini ezse de, islam cumhuriyetinin kapitalist ve baskıcı yönetimine karşı mücadele bitmiş değildir. Bağımlı kapitalizmin bekçi köpeği islami rejimin baskılarına ve despotluğuna karşın, işçilerin burjuvazinin acımasız baskı rejimine karşı mücadeleyi yükseltmekten başka bir şansı yoktur. Kesin bir şekilde söylersek; işçilerin kendi yaşamlarını ve insan olarak onurlarını koruyabilmek için gidebilecekleri yegane yol budur. İşçilerin mücadelesi çok önemli bir noktayı daha ortaya çıkartmıştır; onlar mücadeleye ekonomik taleplerini gerçekleştirmek amacıyla girmiş olsalar bile, yönetimin kapitalistlerin çıkarlarını açıktan savunmaya girişmesi ve silah zoruyla bastırması, mücadelenin yönetime karşı yönelmesini de zorunlu kılmıştır. Ekonomik taleplerin elde edilebilmesi için işçilerin yönetime karşı mücadele etmesi bir zorunluluktur. İran işçilerinin yaşam ve çalışma koşullarını iyileştirmesi açısından bunun anlamı büyüktür. Ortada bir gerçek vardır ki, böylesi korkunç bir baskı ortamında işçi sınıfının yaşam koşullarını iyileştirmesi mümkün değildir. Bu nedenle şu net sonuca varabiliriz, günümüzün dayanılmaz koşullarının sonlandırılabilmesi açısından islami yönetimin devrilmesi birinci koşuldur.

Çalışan insanların parmakla sayılamayan ordusunun ülke çapındaki Ocak ayaklanması, bu insanların zincirlerini kırdıkları anda karşılarındaki gücün çaresizliğini ve çöküşünü kesin bir şekilde kanıtlamıştır. İşçilerin gücünün örgütlenmede yattığı gerçeğinden hareketle söylersek, İran’da, sınıf bilincine sahip ve mücadeleci işçilerin temel görevi kendi kendilerini gizli bir şekilde örgütlemektir. Geçmiş deneyimler bunun ancak bir ilk adım olarak, doğrudan doğruya İslam Cumhuriyetini yıkmaya yönelik, politik ve askeri nitelikli bir yeraltı örgütü ile mümkün olduğunu göstermektedir.

1 Mayıs’ta İran’ın bilinçli ve mücadeleci işçileri islami cumhuriyetin baskıcı rejiminin yıkılması çağrısını tekrarlamaktadır. İşçilerin sömürü ve keyfi yönetimden nihai kurtuluşu ancak onun yıkıntıları üzerinde mümkün olacaktır.

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN DAYANIŞMASI

İSLAM CUMHURİYETİNİN EMPERYALİZME BAĞIMLI YÖNETİMİNE SON

ZAFER DEVRİMİN OLACAKTIR

YAŞASIN KOMÜNİZM

İran Halkın Fedaileri Gerillaları

Mayıs 2018

Türkçe çevirisi Halkı fedaileri tarafından Viyana’da yapılan Almanca çeviriye dayanarak yapılmıştır